

Sadowienie Husserla, <i>Bogdan Baran</i>	11
--	----

WPROWADZENIE

SENS I ZAKRES BADANIA

§ 1. Sąd predykatywny jako główny temat w genealogii logiki	23
§ 2. Tradycyjne określenie i prymat sądu predykatywnego oraz ich problematyczność	25
§ 3. Dwustronność tematyki logicznej. Problem oczywistości jako punkt wyjścia subiektywnie zorientowanej problematyki i pominięcie tego punktu w tradycji	27
§ 4. Stopnie problemu oczywistości. Oczywistość przedmiotowa jako warunek wstępny możliwego oczywistego sądzenia ..	29
§ 5. Regresja od oczywistości sądu do oczywistości przedmiotowej	32
§ 6. Doświadczenie jako oczywistość jednostkowych przedmiotów. Teoria doświadczenia przedpredykatywnego jako pierwsza część genetycznej teorii sądu	37
§ 7. Świat jako dane z góry każdemu doświadczeniu pojedynczych przedmiotów uniwersalne podłoże wiary ...	38
§ 8. Horyzontowa struktura doświadczenia; znajomość z góry typu każdego jednostkowego przedmiotu doświadczenia ..	41
§ 9. Świat jako horyzont wszelkich możliwych substratów sądu. Warunkowany przez to charakter tradycyjnej logiki jako logiki świata	48
§ 10. Regresja do oczywistości doświadczenia jako cofanie się do świata życia. Demontaż zasłaniających go idealizacji ..	49
§ 11. Klarowanie źródła sądu i genealogia logiki w zbiorczym horyzoncie transcendentальной, fenomenologiczno-konstytutywnej problematyki	54

§ 12. Punkt wyjścia poszczególnych analiz. Rozróżnienie prostych i ufundowanych doświadczeń a konieczność regresji do doświadczeń najprostszych	59
§ 13. Ogólne pojęcie sądu i przedmiotu. Sąd jako ustalenie	64
§ 14. Konieczność wyjścia analiz od spostrzeżenia zewnętrznego i sądu spostrzeżeniowego a ograniczenie badania	69

DZIAŁ I

DOŚWIADCZENIE PRZEDPREDYKATYWNE (ODBIORCZE)

Rozdział I. <i>Ogólne struktury odbiorczości</i>	77
§ 15. Przejście do analizy spostrzeżenia zewnętrznego	77
§ 16. Pole biernych przeddań i jego asocjacyjna struktura	78
§ 17. Afekcja i zwrot ja ku... Odbiorczość jako najniższy stopień aktywności ja	81
§ 18. Uwaga jako tendencja ja	84
§ 19. Doświadczeniowa tendencja ja jako „zainteresowanie” doświadczanym i jej wypełnienie w „działaniu” ja	86
§ 20. Węższe i szersze pojęcie zainteresowania	89
§ 21. Hamowanie tendencji i źródło modalizacji pewności	91
Rozdział II. <i>Proste ujęcie i eksplikacja</i>	105
§ 22. Stopnie oglądającego spostrzeżenia jako temat dalszych analiz	105
§ 23. Proste ujęcie a oglądanie	108
§ 24. Eksplikujące oglądanie a eksplikacyjna synteza	113
§ 25. Habitualny osad eksplikacji. Wpajanie sobie	122
§ 26. Eksplikacja jako uwyrażnienie tego, co antycypowane horyzontowo, i różnica tego uwyrażnienia w stosunku do uwyrażnienia analitycznego	124
§ 27. Źródłowe i nieźródłowe sposoby przeprowadzania eksplikacji. Eksplikacja w antycypacji i we wspomnieniu	127
§ 28. Eksplikacja wielowarstwowa i relatywizacja różnicy substratu i określenia	129
§ 29. Absolutne substraty i absolutne określenia oraz trojaki sens tego rozróżnienia	132
§ 30. Określenia samodzielne i niesamodzielne. Pojęcie całości	139
§ 31. Ujęcie kawałków i niesamodzielnych momentów	141

§ 32. Momenty niesamodzielne jako powiązania i jako właściwości	144
---	-----

Rozdział III. *Ujęcie odniesienia i podstawy tego ujęcia w bierności*

§ 33. Świadomość horyzontowa i oglądanie odnoszące	147
§ 34. Ogólna charakterystyka odnoszącego oglądania	149
§ 35. Pytanie o istotę jedności ugruntowującej odniesienie	152
§ 36. Bierna (czasowa) jedność spostrzeżenia	154
§ 37. Jedność wspomnienia i oddzielenie go od spostrzeżenia ..	156
§ 38. Konieczny związek intencjonalnych przedmiotów wszelkich spostrzeżeń i pozycjonalnych uobecnień ja i wspólnoty ja na podłożu czasu jako formy zmysłowości	158
§ 39. Przejście do <i>quasi</i> -potencjonalności. Brak związku naoczności wyobrażeniowych	163
§ 40. Jedność czasowa i związanie fantazji dzięki skupieniu wielu fantazji w jedność świata fantazji. Indywiduacja możliwa tylko wewnątrz świata rzeczywistego doświadczenia	167
§ 41. Problem możliwości naocznej jedności między przedmiotami spostrzeżenia a przedmiotami fantazji ja ..	169
§ 42. Możliwość stworzenia przez asocjację naoczego związku wszystkich przedmiotowości ukonstytuowanych w strumieniu świadomości	170
§ 43. Odniesienia powiązaniowe i porównawcze	177
§ 44. Analiza oglądania porównawczego. Jednakowość i podobieństwo	184
§ 45. Całkowite i częściowe podobieństwo (podobieństwo-do) ..	186
§ 46. Określenia odniesieniowe i określenia kontrastowe („absolutne wrażenia”)	188

DZIAŁ II

MYŚLENIE PREDYKATYWNE I PRZEDMIOTOWOŚCI INTELEKTU

Rozdział I. <i>Ogólna struktura orzekania i geneza najważniejszych form kategorialnych</i>	191
§ 47. Zainteresowanie poznawcze i jego realizacja w dokonaniach predykatywnych	191

§ 48. Działanie poznawcze w zestawieniu z praktycznym	193
§ 49. Sens podziału obiektywizujących dokonań na stopnie. Przejście do analiz konstytutywnych	196
§ 50. Podstawowa struktura orzekania	198
§ 51. Formy sądu odpowiadające prosto postępującej eksplikacji	208
§ 52. Sąd typu „jest” i sąd typu „ma”	212
§ 53. Sądzenie na gruncie odnoszącego oglądania. Przymiotnikowość absolutna i względna	214
§ 54. Sens podziału na sądzenie określające i sądzenie odnoszące	216
§ 55. Źródło atrybucji w nierównomiernym rozkładzie zainteresowania na określenia	218
§ 56. Konstytucja sensu logicznego jako wynik predykatywnych dokonań dla przedmiotu substratowego	222
§ 57. Źródło sądu tożsamościowego	225
Rozdział II. <i>Przedmiotowości intelektu i ich źródło w dokonaniach predykatywnych</i>	227
§ 58. Przejście do nowego stopnia dokonań predykatywnych. Prekonstytucja stanu rzeczy jako przedmiotowości kategoryjnej i jego „pobieranie” przez urzeczownikowienie	227
§ 59. Bezpośrednio dawalne przedmioty jako „źródła” układów rzeczy. Układ rzeczy a stan rzeczy	229
§ 60. Odróżnienie stanu rzeczy od pełnego zdania wyrażającego sąd	231
§ 61. Zbiór jako dalszy przykład przedmiotowości intelektu; konstytucja zbioru przez wytwórczą samorzutność	234
§ 62. Przedmiotowości intelektu jako źródła układów rzeczy i stanów rzeczy; podział powiązań i relacji na syntaktyczne i niesyntaktyczne	237
§ 63. Odmienność konstytucji przedmiotowości intelektu i przedmiotów odbiorczości	239
§ 64. Irrealność przedmiotowości intelektu i ich czasowość	242
§ 65. Rozróżnienie przedmiotowości realnych i irrealnych co do ich znaczenia. Przedmiotowości intelektu należą do regionu przedmiotowości sensu (tego, co intendowane)	252

Rozdział III. <i>Źródło modalności sądu</i>	259
§ 66. Wprowadzenie. Modalności sądu predykatywnego jako <i>modi</i> rozstrzygnięcia ja (aktywnego zajmowania stanowiska)	259
§ 67. Puste modyfikacje sądu jako motywy modalizacji	262
§ 68. Zajmowanie stanowiska za pomocą sądu ma źródło w krytyce pustych intencji. Krytyka skierowana na potwierdzenie (adekwację)	268
§ 69. Intendowane w sądzie jako takie a prawdziwy stan rzeczy. Na ile stan rzeczy jest przedmiotowością sensu	271
§ 70. Oczywistość dania stanów rzeczy analogiczna do oczywistości leżących u podłoża przedmiotowości substratowych	273
§ 71. Stanowiska zajmowane w sądzie jako uznanie lub odrzucenie. Uznanie jako przyswojenie sobie i jego znaczenie dla dążenia do samozachowania	274
§ 72. Problem „jakości” sądu; sąd negatywny nie jest formą podstawową	278
§ 73. Sąd egzystencjalny i sąd prawdziwościowy jako wyższy stopień zajmowania stanowiska w sądzie ze zmodyfikowanym podmiotem sądu	279
§ 74. Odróżnienie predykcji egzystencjalnych od rzeczywistościowych	283
§ 75. Predykcje rzeczywistościowe ani predykcje egzystencjalne nie są predykcjami określającymi	286
§ 76. Przejście do modalności w węższym sensie. Wątpienie i przypuszczenie jako aktywne zajmowanie stanowiska	288
§ 77. <i>Modi</i> pewności a pojęcie przekonania. Czysta i nieczysta, przypuszczalna i apodyktyczna pewność	290
§ 78. Pytanie i odpowiedź. Zapytywanie jako dążenie do rozstrzygnięcia sądu	292
§ 79. Rozróżnienie prostych pytań i pytań o usprawiedliwienie	295

DZIAŁ III

KONSTYTUCJA PRZEDMIOTOWOŚCI OGÓLNYCH I FORMY SĄDZENIA TYPU „W OGÓLE”

§ 80. Plan rozważań	301
---------------------	-----

Rozdział I. <i>Konstytucja ogólności empirycznych</i>	305
§ 81. Źródłowa konstytucja tego, co ogólne	305
§ 82. Ogólności empiryczne i ich zakres. Idealność pojęcia	311
§ 83. Ogólność empiryczno-typowa i jej bierna prekonstytucja ..	314
§ 84. Stopnie ogólności	317
§ 85. Ogólności rzeczowe i formalne	320
Rozdział II. <i>Pozyskanie czystych ogólności metodą oglądu istoty</i>	323
§ 86. Przypadkowość ogólności empirycznych a konieczność aprioryczna	323
§ 87. Metoda oglądu istoty	324
§ 88. Sens mówienia o „oglądzie” ogólności	331
§ 89. Konieczność wyraźnego wyłączenia wszelkich sadowień bytu w celu uzyskania czystej ogólności	332
§ 90. Czysta ogólność a aprioryczna konieczność	333
§ 91. Zakres czystych ogólności	337
§ 92. Ustopniowana budowa czystych ogólności a pozyskanie najwyższych konkretnych rodzajów (regionów) dzięki wariacji idei	339
§ 93. Trudności z uzyskaniem najwyższych rodzajów pokazane na przykładzie uzyskiwania regionu „rzecz”	343
Rozdział III. <i>Sądy w modus „w ogóle”</i>	349
§ 94. Przejście do rozważania modyfikacji „w ogóle” sądzenia jako najwyższego stopnia samorzutnych dokonań	349
§ 95. Pochodzenie modyfikacji „w ogóle” od obojętności na indywidualne uposażenie	350
§ 96. Sąd partykularny	351
§ 97. Sąd uniwersalny	355
§ 98. Podsumowanie	360
Dodatki	363
Dodatek I. Ujmowanie treści jako „faktu” a źródło indywidualności. <i>Modi</i> czasowe i <i>modi</i> sądu	363
Dodatek II. Oczywistość twierdzenia probabilistycznego. Krytyka podejścia Hume’a	373